

F. t. l. om ændr. af l. om skattefri afskrivninger m. v.

foreslåede affattelse af afskrivningslovens § 18 samt bemærkningerne til denne bestemmelse.

*ad 2. Afskrivningsmetoden for bygninger m. v.*

*a. Gældende regler.*

Afskrivningslovens bestemmelser om afskrivning på bygninger og særlige installationer i bygninger omfatter dels regler om bundne „almindelige afskrivninger“, dels regler om friere „ekstraafskrivninger“. Den skattepligtige kan vælge, om han alene vil foretage almindelige afskrivninger, eller om han tillige vil anvende reglerne om ekstraafskrivning.

*Almindelig afskrivning* foretages med lige store årlige beløb over bygningens (installationens) antagelige levealder. Der sigtes hermed til bygningens fysiske levealder, d. v. s. det tidsrum den ved normal vedligeholdelse kan antages at holde under hensyn til det slid, den udsættes for.

I princippet ansættes den enkelte bygnings eller installations antagelige levealder efter et konkret skøn; men på en række områder har der dog udviklet sig en mere eller mindre fast praksis. For landbrugets driftsbygninger har ligningsrådet således i almindelighed ansat den antagelige levealder til 80 år.

Ved overdragelse af en bygning (installation), hvorpå den tidligere ejer har afskrevet eller kunnet afskrive, kan den nye ejer som hovedregel afskrive sin købesum over det antal år, der er tilbage af den oprindelig anslåede levealder. På tilsvarende måde afskrives forbedringsudgifter over den resterende afskrivningsperiode for den bygning eller installation, de vedrører. Er der i de nævnte tilfælde af ejerskifte eller forbedring mindre end 15 år tilbage af den oprindelig anslåede levealder, kan skatteyderen dog ikke afskrive købesummen eller forbedringsudgiften hurtigere end over 15 år.

De almindelige afskrivningers bundne karakter viser sig ved, at såfremt den skattepligtige undlader at afskrive i et indkomstår, medfører det ikke, at han kan afskrive mere i senere indkomstår, og heller ikke at afskrivning kan fortsættes efter udløbet af den forudsatte afskrivningsperiode.

Såfremt den skattepligtige benytter adgangen til foruden almindelige afskrivninger at foretage *ekstraafskrivninger*, bliver der tale om en betydeligt friere afskrivningsmåde end den foran omtalte.

Der kan ekstraafskrives på alle bygninger, hvorpå der efter de herom gældende regler foretages almindelige afskrivninger. Ekstraafskrivning kan endvidere foretages på særlige installationer i bygninger, hvorpå der kan afskrives.

Ekstraafskrivning kan foretages for det indkomstår, hvori bygningen erhverves eller fuldføres, samt de nærmest følgende 9 indkomstår. I alt kan ekstraafskrivningerne højst udgøre 40 pct. af anskaffelsessummen. Den skattepligtige kan selv vælge, hvordan han vil placere ekstraafskrivningerne inden for 10-års perioden; dog kan han ikke i et enkelt indkomstår ekstraafskrives mere end 10 pct. af anskaffelsessummen. Foretagelse af ekstraafskrivning påvirker ikke størrelsen af de årlige almindelige afskrivninger.

*b. Forslaget til ændringsloven af 3. juni 1967.*

Efter det i afsnit I omtalte forslag til lov nr. 199 af 3. juni 1967 skulle mindsteperioden for afskrivning på ældre bygninger, der skifter ejer eller forbedres, forlænges fra 15 år til 25 år for bygninger og nedsættes fra 15 år til 10 år for særlige installationer. Forslaget om at forlænge mindsteperioden til 25 år for bygninger begrundedes med, at 15-års reglen giver adgang til at afskrive på bygningen i en takt, der ofte står i misforhold til bygningens faktiske tilstand og anvendelighed i årene efter overdragelsen eller forbedringen.

Efter forslaget skulle der endvidere ske en begrænsning af ekstraafskrivningerne, således at der i alt højst kunne ekstraafskrives 20 pct. af anskaffelsessummen. Den periode, hvorover ekstraafskrivningerne kan udstrækkes, skulle efter lovforslaget nedsættes fra 10 år til 5 år. Forslaget begrundedes med, at den gældende, vidtgående adgang til ekstraafskrivning efter den daværende regerings opfattelse giver de pågældende skatteydere en urimelig særstilling i forhold til andre skattepligtige.

*c. Det foreliggende forslag.*

Forslaget vedrørende afskrivningsmetoden er — ligesom forslaget vedrørende området for bygningsafskrivninger — udformet ud fra det hovedsynspunkt, at det vil være rimeligt at tage hensyn ikke blot til værdiforringelse som følge af fysisk slid, men også til den værdiforringelse, som erhvervs-mæssigt anvendte bygninger er udsat for som følge af teknisk-økonomisk forældelse.

Forslaget tilsigter endvidere at opnå en forenkling ved at afskaffe den nugældende sondring mellem almindelige afskrivninger og ekstraafskrivninger på bygninger, men bevare en adgang til at foretage forholdsvis store begyndelsesafskrivninger. Det foreslås sikret ved, at der skal gælde en væsentlig højere maksimalafskrivningsprocent for de første 10 år efter erhvervelsen af en bygning, hvorpå der kan afskrives, end for senere år.